

[Arne Larsen.]

muligheder. Vi har altså modsatte synspunkter i så henseende. Jeg finder, det er bedst, at stat og kommune klarer de paragraffer, og jeg henviser til Høje-Tåstrup-centret, hvor altså prisudviklingen, efter at planlægningsorganerne havde fremlagt deres planer for udbygningen af vestegnen i København, netop viste, at den private kapital optræder lige netop i de områder, hvor udviklingen skal sættes ind.

Hr. Juul Madsen synes, det er en smuk tanke, at den private kapital gør dette og risikerer sine penge. Der er ikke 5 øre at risikere ved udbygningen i disse områder, for det er jo ganske givet, at der i de områder, der her er tale om, Køge Bugt-området og Roskilde-fingeren, vil ske en ganske kolossal byudvikling; så her er det altså bare spørgsmålet om at have kapitalen. I det øjeblik man har kapitalen, ja, så er man da ganske sikker på at få en stor profit hjem, og i mit parti synes vi altså, det var bedre, om disse muligheder udnyttedes af kommuner og stat i fællesskab.

Hvad angår spørgsmålet om bevillinger til vejanlæg og baneanlæg, må jeg sige, at selv om hr. Juul Madsen og hans parti har stemt for finansloven, så er det ikke ensbetydende med, at man dermed har været særlig velvillig over for spørgsmålet om at få de fornødne midler frem til offentlige investeringer. Vi ved jo, at det hvert år især er ministeriet for offentlige arbejder, som må bære alle nedskæringer, og som bliver underforsynet med midler til vejudbygning, til baneudbygning o. s. v. o. s. v., og det har da, så vidt jeg er informeret, hr. Juul Madsens parti givet sin velsignelse til. Det er det spørgsmål, jeg håber vi kan få en anden indstilling til i dette høje ting, fordi det er nødvendigt, at især ministeriet for offentlige arbejder får de midler, der skal bruges til en ordentlig og en hensigtsmæssig trafikudbygning i vort land. Kunne vi nå til enighed derom, så synes jeg meget var nået.

(Kort bemærkning).

Juul Madsen: Jeg skal kun gøre den korte bemærkning til hr. Arne Larsen, at hvad enten staten eller kommuner eller private virksomheder opkøber jord i et udviklings-

område, så sker der en prisstigning. Kommunen eller staten kan ikke købe billigere end den private virksomhed, kan heller ikke forrente og afdrage billigere. Det, der sker nu, er, at man opkøber og derefter byudvikler og foretager en omgående bebyggelse af området. Omkostningerne vil blive de samme, om det sker fra statens eller fra de private virksomheders side. Endnu har man da ikke set regnskaber, der viste, at private virksomheder arbejdede dyrere end staten eller kommunen; jeg har da ikke set det. Det, der derefter sker, er, at disse områder så går ud til brug og til nytte; og på et tidspunkt, hvor dette folketing har de største vanskeligheder med at afpasse et budget, befolkningen kan godt tage, må det da være værdifuldt, at så mange private midler som muligt indgår i bebyggelsen og udviklingen af de store områder, der her er tale om.

(Kort bemærkning).

Arne Larsen: Den korte bemærkning er den, at når kommuner og stat har nedsat organer, som har påbegyndt et planlægningsarbejde, og som er nået frem til at lave dispositionsplaner, så bør stat og kommuner, inden disse planer offentliggøres, have udnyttet mulighederne for at erhverve sig jord i de områder, hvor planlægningen skal foregå; så undgår vi spekulationen, og det var det jeg mente.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om skolevæsenet i Grønland.

(Lovforslaget (nr. 29) findes i tillæg A. sp. 497, fremsættelsen i tidenden sp. 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.